

Frei Tamás - Kínai nem vesz kínait

2013 október 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Milánóban történt, a hét elején. Az egyik legrégebbi olasz kávégépkészít? család tulajdonosával ittuk épp az eszpresszót, amikor kitört bel?le a „dolce vitát” élvez? olaszokra alig-alig jellemz? düh.

A kínaiak, a betolakodók, a kényelmes és édes olasz életet felforgató távol-keletiek elleni hangos tiráda furcsa

kisülése volt annak a fordulatnak, ahová a robusztusan fejlődő kínai gazdaság mostanra eljutott.

Ha nem egy eszpresszó kíséretében csapódik le rajtam a globálkapitalizmus újabb fordulatának lehelete, akkor talán meg sem értem. Hiszen az újságokban olvasott statisztika többnyire csak nehezen átélhető számok gyűjteménye. Kínából újabban ömlenek a felmérések és kimutatások, melyek azt jelzik, hogy a hatalmas országban tényleg pénzköltő, valódi fogyasztónak tekinthető félmilliárdnyi emberből a többség (körülbelül 80 százalék) legfeljebb csak a napi szükségleti cikkekből akar kínait venni. Miközben itt, Európában, lassan minden kínai gyártmány, a mindennapjainkat behálózó elektronikus szerkezetektől kezdve a buszok alkatrészein át egészen a tornacipőig, a kínaiak tudatosan kerülnek azt, amit saját maguk gyártanak.

Többnyire nem sznobizmusból persze. Nem úgy, mint évtizedekkel ezelőtt, a 60-as években magára találó, meggazdagodó és mindent, ami európai, teljes szívvel imádó Japán. Nem, itt most másról van szó. A kínaiak nem az európai és amerikai márkák múltjába lesznek szerelmesek, hanem állítólag valódi bizalmatlanságból nem akarnak kínai termékeket vásárolni. Ők ugyanis pontosan tudják, hogy Kínában hogyan is „nyesik le a sarkokat”, vagyis hagyják el és ki a végterméken előre még nem látható, de később problémákat okozó költséges kiadásokat. Hogyan és miért nem lesz például a kínai gyártmányú pelenka olyan, mint a francia. Úgyhogy Ők a nagy nehezen megkeresett pénzükért franciát akarnak. Francia pelenkát a saját gyerekeik popsijára, nem pedig kínait.

Első pillantásra ezek után nem is értettem az olasz eszpresszógépesek felháborodását. Hiszen Kína éled? és egyre erősebb Nyugat-mániája igazi aranybánya lehet a minőségi európai termékeknek. A gazdasági statisztikák bővületében élő makroökonómák most már egyre többen beszélnek arról, hogy ennek a trendnek köszönhetően megfordulhat a pénzcserének folyási iránya. Az elmúlt évtizedekben Kínába pumpált európai és amerikai pénz visszafordulhat és visszavándorolhat, mert a kínaiak elköltik majd nyugati termékekre.

Japán esetében is így volt egészen a 80-as évek elejéig, amikor jött az újabb fordulat, a világszínvonalú japán termékek piaci sikere. De Kína ettől azért még távol van. Most még csak annyi történik, hogy elutaznak Olaszországba, a nagy tradíciójú eszpresszógépgyártókhoz például, és „csicskáztatják őket”. Mario használta a csicskáztatás szót annak a négy napnak a leírására, amit a kínaiak az ő trevisói üzemében töltek egy hónappal ezelőtt.

„Eljöttek, és minden alkatrészt megvizsgáltak – mesélte Mario –, még a rézcsiszoló dobok bels? felépítését is, hogy biztosan nincs-e bennük semmi kínai. Aztán igazolást állítottak ki, és így már megveszik a gépeinket. Ide jutottunk, a mi családunkat vizsgáztatják a kínaiak!” Hát ide. A dolce vita kényelméb?l nézve gyomor kell hozzá, ez világos, de azért megéri...

Kapcsolódó anyagok:

- [Megugrott a dollármilliárdosok száma Kínában](#)
- [Kínai pénz?l épül atomer?m? Nagy-Britanniában](#)
- [Kína kifogásolja az EU és Tajvan kapcsolatát](#)

Frei Tamás -metropol.hu

Ajánló
